

Sygn. akt II KK 186/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Anna Janczak

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 12 grudnia 2019 r.,
sprawy **N. M. S.** skazanego z art. 258 § 2 k.k. i innych,
kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego,
na niekorzyść skazanego,
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 8 października 2018 r.,
sygn. akt II AKa (...),
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.
z dnia 9 sierpnia 1017 r., sygn. akt V K (...)

**uchyła wyrok Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części i w
tym zakresie przekazuje sprawę temu Sądowi do ponownego
rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W., wyrokiem z dnia 9 sierpnia 2017 r, sygn. akt V K (...), uznał N. M. S. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

1. z art. 258 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności;
2. z art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za ten czyn na mocy art. 43 ust. 3 tej ustawy i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda oraz na mocy art. 55 ust. 3 ustawy orzekł nawiązkę w wysokości 2.000 zł na cel wskazany w wyroku;
3. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w (...) , po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, wyrokiem z dnia 8 października 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

- I. zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do N. M. S. w ten sposób, że:
 1. uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego,
 2. za czyn przypisany oskarżonemu w punkcie 2. z art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, po dokonaniu zmiany jego opisu, obniżył orzeczoną karę pozbawienia wolności do 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności,
- II. utrzymał zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;
- III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec tego oskarżonego karę łączną 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyroki obu instancji dotyczyły również innych oskarżonych, co do których nie została wniesiona kasacja.

Kasację, na niekorzyść N. M. S. , od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności, wymierzonej w pkt III w stosunku do N. M. S. , zarzucił:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu w pkt. III

wyroku w stosunku do N. M. S. , w wyniku połączenia kar jednostkowych 4 lat pozbawienia wolności, wymierzonej w pkt. 1. wyroku Sądu Okręgowego w W., utrzymanego w tej części przez Sąd Apelacyjny w (...) oraz kary jednostkowej 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności wymierzenie za czyn przypisany w pkt. 2. zmienionym w tej części wyroku przez Sąd Apelacyjny w (...) i wymierzenie kary łącznej 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, to jest w rozmiarze niższym od najwyższej z podlegających łączeniu kar jednostkowych”.

Skarżący podnosząc ten zarzut wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w (...) w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna i dlatego podlegała rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron, zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma skarżący twierdząc, iż wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) w części dotyczącej wymiaru kary łącznej w stosunku do N. M. S, zapadł z rażącym i mającym wpływ na jego treść naruszeniem przepisu prawa materialnego wskazanego w kasacji. Zgodnie bowiem z art. 86 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r., sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 15 lat pozbawienia wolności.

Jak wynika z akt sprawy, oskarżonemu za czyn z art. 258 § 2 k.k. została wymierzona kara 4 lat pozbawienia wolności, zaś za czyn z art. art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k., kara 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. W realiach przedmiotowej sprawy, z uwagi na brak zaskarżenia wyroku Sądu I instancji na niekorzyść oskarżonego oraz treść art. 434 § 1 k.p.k., Sąd odwoławczy mógł więc orzec karę łączną nie niższą niż 4 lat pozbawienia wolności. Wymierzając zatem karę łączną 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności Sąd Apelacyjny w (...) w sposób rażący i mający istotny wpływ na treść wyroku, naruszył przepis prawa materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k.

Zauważyć należy, że Sąd Apelacyjny w (...) dostrzegł to swoje uchybienie, co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy uwzględniając kasację, uchylił wyrok w zaskarżonej części, tj. dotyczącej orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności i przekazał sprawę w tym zakresie Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.

ał